

בעוהש"ת

קונטרס

איך וויל פלייבן צווישן אייך

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור, געזאגט געווארן דורך
כבוד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש שליט"א
אריינצוברענגען אין אויף די ריינע און קלארע אמונה אין פאשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם לעבן בשלום.

פרשת ויחי תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטויגער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונג, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורנו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהוילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמענפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, קתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דרך חסידי ברסלב - טא יארק י"ז

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

מוסדות היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652 ישיבה אפיס

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

איך וויל בלייבן צווישן אייך

א.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ח): דער עיקר שלימות פון א צדיק איז, אז ער קען זיין סיי אויבן און סיי אונטן, דאס הייסט, אז ער קען ווייזן פאר ווער עס מיינט אז ער האלט שוין ביי א גרויסע מדרגה, אז עס איז פונקט פארקערט, און פון די אנדערע זייט אז ווער עס איז זייער נידעריג און ער ליגט טיף אין דער ערד, ווייזט ער אים אז אדרבה, ער

ד איך וויל צווישן בלייבן אייך

איז נאנט צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים, און לעבן אים וכו', נאך זאגט דער הייליגער רבי (שם): דער עיקר שלימות פון א צדיק איז, אז ווען ער גייט אַוועק פון די וועלט, זאל ער נישט בלייבן נאר אויבן, נאר ער זאל בלייבן אונטן אויף דער וועלט אויכעט.

עס איז באוואוסט פון אסאך גרויסע צדיקים, וואס זיי האבן געזאגט: ווען זיי וועלן ארויפקומען אויבן אין הימל, וועלן זיי נישט איינרווען, ביז דער אייבערשטער וועט ברענגען די גאולה, און מאכן א סוף צום גלות. פון דעסטוועגן, ווען זיי זענען ארויפקומען אויבן, האט מען זיי אריינגענארט אין גן עדן און מיט דעם האט זיך עס געענדיגט.

דער הייליגער סאטמארער רב זי"ע פלעגט ביי זיינע דרשות איבער'חזרן, וואס זיין זיידע דער הייליגער ישמח משה זי"ע האט געזאגט: אלע צדיקים האבן געזאגט, זיי וועלן נישט אריין גיין אין גן עדן, און וועלן נישט רוהען ביז זיי וועלן פועל'ן א ישועה פאר כלל ישראל, און למעשה האט מען זיי

ה איף וויל צווישן בלייבן אייף

אָפּגעפּאַפּט, אָבער מיר וועט מען נישט קענען
אָפּפּאַפּן. [ער האט זייער שטארק געווארט און
געהאפט אויף די גאולה ער האט אמאל געזאגט אז
ער איז געווען אין די צייטן פון חורבן בית המקדש,
וועגן דעם האט ער אזוי געווארט אויף די גאולה (ספר
הקדוש ויואל משה, בהקדמה).]

פֿלעגט דער סאטמארער רב זי"ע שטענדיג
אויספירן מיט א געוויין: 'מען האט דעם זיידן מכבד
געווען צו זאגן א דרשה, און ער זאגט עס נאך ביז
יעצט, און ער האט פארגעסן פון אונז' (זיין דברי יואל
קהלת, אות ט). און אזוי איז געווען ביי אלע צדיקים,
ווייל ווען מען קומט אן אויבן פארגעסט מען פון
דער וועלט.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן
שעג): דער בעל שם טוב הקדוש מיט זיינע תלמידים,
זענען געווען דא בזה העולם, און זיי האבן
פארראכטן דאס וואס זיי האבן געדארפט פאררעכטן,
אבער נאכדעם ווען זיי זענען נסתלק געווארן האבן
זיי מיטגענומען מיט זיך די 'הארה', און עס איז נישט

איך וויל צווישן בלייבן אייך

נמשך געווארן. אבער איך - האט דער הייליגער רבי אויסגעפירט - וויל איבערלאזן אזא זאך, וואס עס זאל זיך האלטן אויף אייביג. אז די תלמידים זאלן מאכן נאך תלמידים, און זייערע תלמידים, זאלן מאכן נאך תלמידים און אזוי וועט נמשך ווערן מיין זאך לדורי דורות.

א נאכט פאר דאס הסתלקות פונעם הייליגן רבי'ן, האט דער הייליגער רבי געזעהן ווי מען שושקעט זיך [ווייל די תלמידים האבן נישט געוואלט גלייבן אז דער הייליגער רבי גייט נסתלק ווערן, אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה אליין שרייבט (ימי מוהר"ם חלק א, סימן נט-ס): 'איך האב נישט געוואלט אריין לייגן אין מיין קאפ אז דער הייליגער רבי גייט נסתלק ווערן'] האט ער זיך אנגערויפן און געזאגט: 'וואס האט איר צו זארגן אז איך גיי פאר אייך' (חיי מוהר"ן סימן רכה). אויף האט דער הייליגער רבי אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן קצז): 'איך וויל בלייבן צווישן אייך, און עטץ זאלטס קומען צו מיין קבר'. דאס האט רבי נתן זכרוננו לברכה געהערט פון א איד וואס

ז איך וויל צווישן בלייבן אייך

האט דאס געהערט פון הייליגן רבי'ן, און רבי נתן זכרוננו לברכה שרייבט אויף די שיחה: עס איז מיר א מוראדיגע שמחה אז איך האב געהערט אז דער הייליגער רבי האט דאס בפירוש געזאגט, וויל אין דעם איז אלעס געוואנדן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנ"ח): מיט יעדע שיחה וואס ער האט געשמועסט מיט אונז, קען מען זיין דורעך דעם א ערליכער איד א גאנץ לעבן, אזוי ווי איך מיינ א ערליכע איד, אויב ער וועט דאס וועלן מקיים זיין. פירט דארט אויס רבי נתן זכרוננו לברכה אויף דעם, אז דאס איז שייך היינט אויכעט, ווען מען קוקט אין די הייליגע שיחות, און מען לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ווערט מען מוראדיג נתעוור, און עס איז מוראדיג מחזק, און דער הייליגער רבי זאגט דאס בפירוש (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב): די פנים, שכל און חכמה, פונעם צדיק איז באהאלטן אין זיין ספר.

עס איז געווען א גרויסער צדיק און עובד ה', פון אנשי שלומינו; רבי ישראל קארדווער זצ"ל, פלעגט

ח איך וויל צווישן בלייבן אייך

ער זאגן שטענדיג: "איינמאל אז דער הייליגער רבי איז שוין דא געווען אויף די וועלט, און האט געזאגט: אז עס איז נישטא אזא זאך ווי 'אוש', און מען טאר זיך נישט מייאש זיין, און אז אפילו א מענטש זינקט אין שאול תחתית, און עס איז אים פינסטער דאס לעבן, קען ער אויך ארויסגיין דערפון דורעך דעם צדיק. קען שוין דער סמ"ך מ"ם טאנצן פונעם הימל ביז דער ערד, און פון דער ערד ביזן הימל, און עס וועט אים שוין גארנישט נוצן".

ער האט געהאט א תלמיד וואס איז אויך געווען א ערליכער איד; רבי ישראל בער אודעסער ז"ל, [ער איז לעצטענס זייער באקאנט געווארן וועגן די 'פתק' פון נ... נח..., כאטשיג דער גאנצע זאך איז א נארישקייט, ווייל ווי באוואוסט האט געוואוינט אין טבריא א פרייליכער איד, הרב החסיד רבי יואל אשכנזי ז"ל, און ער האט נישט געקענט צוקוקען וויאזוי מען פייניגט און מען רודפ'ט א יונגערמאן פאר גארנישט און פאר נישט, בלויז ווייל ער איז א ברסלב'ער חסיד, און ער האט געזעהן ווי ער גייט

ט איך וויל צווישן בלייבן אייף

ציגרינד, האט ער אים אריין געלייגט דעם 'צעטל' וכו', אויף דער עלטער האט מען זיך צוגעכאפט דערצו, און געמאכט א גאנצער עסק דערפון וכו', [האט אים רבי ישראל בער ז"ל אמאל געפּרעגט: איך לערן דאך דעם זעלבן ליקוטי מוה"ר"ן ווי אייך, פארנוואס בין איך שטענדיג צופראכן און טרויעריג, און איר זענט שטענדיג פרייליך, און איר גייט ארום מיט א יישוב הדעת?! האט ער אים געענטפערט: "מיר לערנען טאקע ביידע דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, אבער דער חילוק איז, איך נוצ די עצות, און די נוצט נישט די עצות". וועגן דעם אז מען האט שוין יא די ספרים אין שטוב דארף מען טאקע זעהן צו לערנען דערין, און זיך באנוצן מיט די עצות.

דאס זאגט דער פסוק (דברים לא, א): ויילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל. ויילך משה, אפילו משה רבינו איז שוין אוועקגעגאנגען פון דער וועלט, דאך אבער: וידבר את הדברים האלה וכו', רעדט ער נאך די ווערטער, וואס איז געשריבן אין די הייליגע תורה.

איך וויל צווישן בלייבן אייך

ב.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן מו; רכט; שו): איך האב גע'פועל'ט ביים באשעפער, אז מיין פייער זאל שוין טלוען ביז משיח וועט קומען. און ווען משיח וועט קומען וועט הערשט נהגלה ווערן זיין גרויסקייט, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו): אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט וועט מען זעהן ווען עס וועט זיין די גאולה.

ווי באוואוסט האט מען דעם הייליגן רבי נתן זכרוננו לברכה שטענדיג זייער גערודפ'ט, און עס האט פאסירט בשעת די מחלוקת, ווען ער האט געפירט זיין זוהן (מזיווג שני) 'נחמן' צו די חופה, האבן אים אפגעווארט מתנגדים מיט שטעקענעס און מיט שטיינער, און עס איז געווען א מוראדיגער רעש, האט ער געשיקט זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער זצ"ל, ער זאל גיין קוקן וואס איז דער רעש, איז ער צוריק געקומען און געזאגט: מען ווארט אים דארטן אפ מיט שטעקענעס און שטיינער,

איך וויל צווישן בלייבן אייך יא

האט דער הייליגער רבי נתן אַנגעהויבן זייער צו וויינען, און געזאגט: 'אפילו ווען א פראסטער וואסער טרעגער אדער א פשוטער בעל-עגלה מאכט חתונה א זיהן, מאכט מען אים אויך נישט אזעלכע בזיונות אין די טאג פון די חופה, און מיר איז מען אזוי מבזה! איז דאס דאך נאר ווייל איך פארשפרייט דעם הייליגן רבינ'ס זאך', (ענין ימי מוהרנ"ת חלק א', סימן פו) האט ער דעמאלטס געזינגען (מיט די ניגון פון אשת חיל) אויף די ווערטער: "אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט, וועט מען זעהן ווען משיח וועט קומען".

דער הייליגער רבי נתן איז געווען דער וואס האט זיך מוסר נפש געווען צו צושפרייטן און מגלה זיין דעם הייליגן רביין, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן שע; שסז): ווען נישט רבי נתן זכרוננו לברכה וואלט נישט געבליבן פון מיר קיין איין בלעטל שמות. און קיינער וואלט היינט נישט געוואוסט אז עס האט בכלל עקזעסטירט אזא רבי, וועגן דעם טאקע האט מען אים אזוי גערודפ'ט, און

יב איך וויל צווישן בלייבן אייך

גערעדט אויף אים פֿל דָּבָר אָסור, ווייל ווער עס איז מקרב אידן צום אייבערשטן, און בויפט אַ היכל הקודש, פארלייגן זיך אויף אים די קליפות פון די מענטשן וואס ער איז מקרב, וואס איז פאשאפן געווארן פון זייערע צבירות, און ווילן זיך נוקם זיין אין אים, ווייל ער האט זיי ארויסגעשלאפט פון שאול תחתית (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט).

און מען זעהט אז נאכן הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, איז שוין אויך געווען תלמידים פונעם הייליגן רבי'ן וואס האבן געהאלטן, אז מען דארף נישט גיין צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, ווייל דער הייליגער רבי איז שוין נסתלק געווארן, נאר רבי נתן זי"ע איז געווען דער וואס האט געשריגן: "מען דארף יא זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, און דאס האט דער הייליגער רבי געוואלט! ווייל דעם הייליגן רבינ'ס זאך איז א נצחיות".

[אזוי ווי מען זעהט טאקע וויפיל בעלי תשובות זענען געווארן במשך די צוויי הונדערט יאר פונעם הייליגן רבינ'ס הסתלקות, און ווער רעדט נאך היינט,

איך וויל צווישן בלייבן אייך יג

וויפיל הונדערטער טויזנטער בעלי תשובות קומען אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן קיין אומאן, און הערשט יעצט הייבט אן נתגלה צו ווערן דעם הייליגן רבינ'ס גרויסקייט, כאטשיג עס איז דא מענטשן וואס האבן א טענה, וואס קומען דארט אזוי סאך ספרדים? וויל איך אייך זאגן אפען, און מיט א שטארקייט: 'ווען דער הייליגער סאטמארער רב זי"ע וואלט היינט געלעבט און דאס צוגעזעהן, אדער מען וואלט אים דאס פארציילט, וואלט ער מוראדיג הנאה געהאט, איך געדענק עס איז געווען איינמאל ביי א שמועס צווישן מנחה מעריב, ווי ער האט זיך זייער געקאכט און אינמיטן האט ער אויפגעהויבן די הענט און זיך אנגערופן, בשעת דער פנים האט אים געפלאמט: 'איין זאך האב איך מורא, איך וועל דארפן אפגעבן דין וחשבון פארן בית דין של מעלה, אז איך האב נישט גענוג געטוען פאר די ספרדי'שע אידן. ווייל זיי זענען טייערע נשמות, נאר די פארשאלטענע רשעים, די ערב-רב האט זיי פארכאפט, און מעביר געווען על הדת, נאר יעצט

איך וויל צווישן בלייבן אייך

ברוך השם דורעך דעם הייליגן רבי'ן, הייבן זיי צוביסלעך אן צוריק צוקומען].

דער הייליגער רבי זאגט (חיי מוהר"ן, סימן תג): ראש השנה דארפן אלע זיין ביי מיר, ווייל מיין גאנצע זאך איז נאר ראש השנה; און ווער עס גלייבט אין מיר זאל אויסרופען אז מען דארף זיין ביי מיר אויף ראש השנה. און עס איז נישט דא קיין גרעסערס פון דעם (שם, סימן תו; רכ). און רבי נתן זכרוננו לברכה שרייבט עטליכע מאל (שם, סימן תו; רכג; רכה. מי מוהרנ"ת סימן פז): אז פון דעם הייליגן רבי'נס ווערטער איז משמע, אז מען דארף ווייטער אנהאלטן אפילו נאך זיין הסתלקות צו קומען ראש השנה קיין אומאן. קען קיינער אין דער וועלט, נישט קומען און זאגן אנדערש, ווי גרויס ער זאל נאר נישט זיין, צו אין נגלה אדער אין קבלה.

און עס איז נישטא נאך אזא זאך מיט וואס מען קען אפנארן מענטשן, ווי מיט קבלה, ווייל מען רעדט ווערטער וואס נישט יעדער פארשטייט, ממילא כאפן מענטשן התפעלות. ווען דער הייליגער

רבי איז געווען אין אומאן האט אים איינער געפּרעגט צו עס איז אמת, אז צו קענען קבלה דארף מען מקוואות און פּאסטן? האט דער הייליגער רבי געענטפּערט: ניין! עס איז נישט אזוי, נאר דאס איז א חכמה פּונקט ווי אלע חכמות (שיחות הר"ן סימן רכ"ה).

עס איז דא מענטשן וואס האבן די חכמה פון חשבון, און זיי קענען גלייך אויסרעכענען דעם חשבון פון יעדע זאך וואס זיי זעהן, און עס איז געווען צדיקים וואס זיי האבן דאס גענוצט בקדושה, און מיט זייער שנעלן מח האבן זיי געקענט אויסרעכענען צירופי אותיות לויט דעם שם הוי"ה וכו', וואס מען קען מיט דעם מאכן נאמבער"ס עד אין סוף, און ווען איינער האט א גוטן קאפ און קוקט עפּעס אן, קען ער גלייך זעהן אז דאס באטרעפט אזויפיל און אזויפיל, וואס אזויפיל באטרעפט אויך דער פּסוק, און אזוי קען מען מאכן גאנצע דרושים, ווידעראום זענען דא נאך אנדערע חכמות, און איינער וואס קען דאס נישט ווערט זייער נתפּעל דערפּון, אבער אז א מענטש האט אביסל שכל, מאכט

ער זיך גלייך דעם חשבון "וואס האב איך פון דעם" !?

ממילא ווען מען גייט מיט דעם על פי שולחן ערוך, און מען פירט זיך נאר לויט די תורה, איז וואויל און גוט, אבער אז מען פאנגט אן אוועקצוגיין דורך די חכמות פון די הלכה און פון פשוט אידישקייט, איז דאס שוין מורא'דיג איינגעשטעלט, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב): ווען א מענטש גייט נאך זיין אייגענעם שכל, קען ער קומען צו גרויסע טעותים. און עס זענען געווען גרויסע מענטשן וואס האבן רחמנא לצלן פארפירט אנדערע, אדאנק דעם וואס זיי האבן זיך באנוצט מיט זייער אייגענע שכל און חכמה. [דער הייליגער רבי האט געזאגט די תורה נאכדעם וואס מען האט אים פארציילט אויף גאר א גרויסער מקובל, וואס ער האט מחדש געווען, אז אין חוץ לארץ דארף מען נישט האבן קיין בארד, ווייל א בארד איז מרמז אויף זייער גרויסע זאכן (אדרא רבה, דף קל, ע"ב; שער המצוות פרשת קדושים), און חוץ לארץ איז נישט ווערד צו דעם

(עײן שאלות ותשובות באר עשק, סימן ע׳). האט זיך דער הייליגער רבי דעמאלטס אנגערופן און געזאגט: "אז מען גייט מיט חכמות קען מען פארקרוימט ווערן רחמנא לצלן", און דעמאלטס האט דער הייליגער רבי געזאגט די אויבנדערמאנטע תורה (חיי מוהר"ן סימן נ"א). דער הייליגער חתם סופר זי"ע ברענגט (שאלות ותשובות חתם סופר, חלק ארץ חיים, סימן קנ"ט) אז ער האט יא געהאט א בארד, נאר מען האט דאס אויף אים סתם ארויפגעלייגט.]

בפרט אז מען וויל האבן הצלחה אין דעם הייליגן רבי'נס זאך, קען דאס נאר זיין אז מען גייט מיט תמימות ופשיטות, און וואס מער תמימות מען האט, איז מען מער מצליח, ווייל די גאנצע זאך פון רעדן צום באשעפער, קען מען נאר אז מען האט תמימות, און מען ווייסט אז מען האט נישט קיין שכל, נאר איך גלייב אז דער באשעפער איז דא, און ער הערט מיר אויס יעדעס ווארט (עײן ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סב; קנה). און אז די ווילסט דווקא א באווייז, גיי ד' אמות און קום צוריק, וועסטו זעהן אז דער

איך וויל צווישן בלייבן אייך

באַשעפּער גייט אין דיר! ווייל אז דער באַשעפּער נעמט פון דיר אַרויס דעם לעבן, ליגסטו שוין אַ טויטער, אזוי ווי חז"ל זאָגן (נדה לא ע"א): עס איז דאָ דריי שותפים אין אַ מענטש; טאטע מאמע און דער באַשעפּער, וכו', און דער באַשעפּער געט דאס לעבן, און ווען עס קומט די צייט ער זאל נפטר ווערן, נעמט דער באַשעפּער אַנוועק זיין חלק, און די אַנדערע חלקים בלייבט פאר די טאטע מאמע וכו'.

דער הייליגער רבי האט זייער אַנגעוואַרענט (חיי מוהר"ן סימן תז-תח): מען זאל נישט לערנען ספרי חקירה אפילו פון גדולי ישראל, און דער הייליגער רבי כאפט דאָרט אָן אויך דעם בעל עקידה, אז כאטשיג ער איז געווען אַ גרויסער ערליכער איד, און ער האט געמאכט אַ גוטע ספר, דאָך זאל מען נישט קוקן אין דעם. ווייל אויב דו וועסט נישט פארשטיין דעם תירוץ, וועסטו בלייבן מיט די קשיא, ווייל זיי פּרעגן גוטע קשיות, און דאס כאפט מען אויף, און ווען עס קומט צום תירוץ פארשטייט מען שוין נישט, ממילא בלייבט מען פול מיט קשיות רחמנא לצלן

ט איך וויל צווישן בלייבן אייך

(עײן שיחות הר״ן סימן קב, בַּשֵּׁם הַשֵּׁל"ה הַקְדוּשׁ. מַגְדֵּל עוֹז לְהִיעָבֵד, אַלּוֹן מוֹדָה, אוֹצֵר הַטּוֹב. אוֹת י; יא; יג. סוּר מֵרַע, בְּתַחֲלִילת חֶלֶק כְּתַב יוֹשֵׁר דְּבָרֵי אֲמֶת, דָּף ס ע"א. נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ, נְתִיב הַיְחוד, שְׁבִיל שְׁנֵי, אוֹת א. וְעוֹד).

מֵעַן זָאגְט נָאךְ, פֶּאַרְוואַס זָאל מֵעַן נִישֵׁט לְעֶרְנֶען דַּעַם עֶקֶידָה? נָאַר אַ בַּעַל-הַבַּיִת, וְוֵעַן עָס קוֹמֵט שְׁבַת נֶאַכְמִיטָאַג נֶאַכֵּן עֶסֶן, און עַר לִיגְט זײך אַרײַן אין בַּעַט, נַעַמֵט עַר אַרוֹיס דַּעַם עֶקֶידָה, און עַר קוֹקֵט דוֹרַעך אַלַּע קִשְׁיוֹת, און וְוֵעַן עָס קוֹמֵט צוּם תִּירוֹץ, אִיז עַר שׁוִין אִינגַעשְׁלָאַפֵּן, און אַזוֹי פֶּאַסִירֵט יַעַדַּע וְוֵאַךְ, קוֹמֵט אוֹיס אַז עַר לְעֶרְנֵט זײך אָן וְוֵאַךְ נָאַךְ וְוֵאַךְ, מִיט קִשְׁיוֹת, און וויבאַלד בֵּיַים תִּירוֹץ אִיז עַר שׁוִין אִינגַעשְׁלָאַפֵּן, אִיז עַר גַּעבְלִיבֵן אָן אַ תִּירוֹץ. און בֵּי אַמוֹנָה אַז עָס פֶּאַלֵט נָאַר אַרײַן אַ סֶפֶק סֶפִיקָא אין גַּעדאַנַק, אִיז דָאַס שׁוִין כְּפִירוֹת און אַפִיקוֹרְסוֹת, אַזוֹיווי דַּעַר בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ הָאַט גַּעטִיטְשֵׁט (בַּעַל שֵׁם טוֹב עַל הַתּוֹרָה, פֶּרְשֵׁת עֶקֶב): דַּעַם פֶּסוּק (דְּבָרִים יא, טז): וְסַרְתֶּם, וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וְוִי נָאַר אַ מַעַנְטֵשׁ טֶרַאַכֵט אַז עָס אִיז דָאַ עֶפֶס אוֹיסַעַר דַּעַם

כ איך וויל צווישן בלייבן אייך

הייליגן באשעפער, איז דאס שוין אזוי ווי ער דינט
עבודה זרה.

קומט אויס אז צו אַמונה קען מען נאר צוקומען אן
שכל, ווייל 'אַמונה' איז די מדה פון 'מלכות', (זוהר
הקדוש פרשת ויקרא, דף טז; פנחס, דף רל) דאס הייסט ער איז
מקבל אויף זיך 'עול מלכות שמים', און ער גלייבט
באמונה שלימה אז דער באשעפער איז דא, און אז
דער באשעפער איז דא, דארף איך רעדן צו אים,
אבער אז א מענטש איז א חכם און פאנגט אן
טראכטן: צו דער באשעפער איז דא, און צו ער
הערט אים טאקע אויס וכו', איז דאס שוין כפירות
און אפיקורסות רחמנא לצלן (עיני ליקוטי מוהר"ן חלק א'
סימן סב). און דאס איז געווען דער יסוד ביים הייליגן
רבי'ן.

וועגן דעם דארף מען שטענדיג אראפ ברענגען די
ווערטער פונעם הייליגן רבי'ן נידריגער און
נידריגער, אזויווי דער הייליגער רבי האט געזאגט
(תני מוהר"ן, סימן שס): איך האב אראפ געברענגט מינע
ווערטער אזוי נידריג, אז איך קען דאס שוין נישט

כא איך וויל צווישן בלייבן אייך

אַראַפּ בֵּרענגען נאָך נידריגער. און דאס דאַרף זיין אונזער אַרבעט, און נישט מאַכן דעם הייליגן רבי'ן ווערטער טיפער און העכער, אז דער המון עם זאל נישט פאַרשטיין וואס מען וויל, און אָפּמאַכן אז דאס איז נישט פאַר אים.

ג.

דאס איז די מעלה פון די הייליגע ספרים וואס זענען געשריבן געווארן אז יעדער זאל דאס קענען פאַרשטיין, וואס כאטשיג רוב מענטשן קוקן דאס אן, ווי פשוטע זאכן וכו', אבער אז מען קוקט זיך גוט אן, זעהט מען אז נאכן לערנען די הייליגע ספרים - וואס קוקן טאקע אויס אזוי פשוט - נעמט מען אַ חומש און מען הייבט אן מעביר סדרה זיין יעדע וואך, די זעלבע זאך פאנגט ער אן צו לערנען משניות, אין די צייט וואס ער האט קיינמאל נישט געעפּענט קיין משניות, ווייל ער האט געטראכט ביי זיך: צו לערנען משניות דאַרף מען זיין אַ אַלטער איד! וואס דעמאלטס צווישן מנחה מעריב, לערנט מען צוויי דריי משניות, און ווער רעדט נאך פון גמרא! און אַ

כב איך וויל צווישן בלייבן אייך

דאנק די הייליגע ספרים מאכט ער זיך א שיעור יעדן טאג אין מקרא, משנה, גמרא, וכו'.

דער גרויסער גאון רבי יוסף ענגל זי"ע וואס האט געמאכט אסאך שיינע און טיפע ספרים, האט געזאגט: 'פאר איך האב אנגעהויבן צו מאכן ספרים האב איך דורכגעזאגט פערציג מאל ש"ס, אן רש"י, און אן תוספות, און נאכדעם האב איך מיך געזעצט לערנען'. ממילא איז שוין נישט קיין וואונדער אז דער קאפ האט זיך אים געעפענט, און איז געווארן אזא גאון עולם.

דער זוהר הקדוש (זהר חדש רות, דף עה; עח; פג. תיקוני זוהר דף עה, ע"ב): טייטשט אויס דעם גאנצן סיפור פון אלימלך מיט נעמי, אז דאס גייט ארויף אויפן גוף מיט די נשמה; און כליון דאס איז דער יצר הרע, ווייל דער יצר הרע וויל מאכן א פליה-פארלענדונג פון דעם מענטש, און נעמי דאס איז די נשמה, וועגן דעם ווען זי איז צוריקגעקומען האט מען געזאגט (רות א, יט-כא): 'הזאת נעמי'? האט זי געענטפערט רופט מיר נישט נעמי-זיס נאר מרה-ביטער, ווייל דער

כג אײף װיל צװישן בלייבן אײף

אײבערשטער האט מיר זייער ביטער געמאכט, אַני מלאַה הלכתי אײף בין געגאנגען פיל, וריקם השיבני, דאס הייסט אז ווען די נשמה קומט אראפ, קומט זי אראפ אנגעפילט, אזוי ווי די גמרא זאגט (נדה ל ע"ב): ווען א קינד איז במעי אמו לערנט מען אים אויס פל התורה כולה, און ווען ער קומט ארויס, קומט א מלאך און געבט אים א שנעלקע און ער פארגעסט אלעס. כדי ער זאל יעצט הארעווען אליין, איז ער זוכה און ער האט די ריכטיגע הקדמות, און ער האט שכל, הארעוועט ער אליין, און קומט אן צו לערנען די גאנצע תורה, און ער דערמאנט זיך וואס ער האט געלערנט, אבער אז ער האט נישט געהאט קיין שכל, און ער האט נישט דורעכגעזאגט די גאנצע תורה, דעמאלטס ווען די נשמה קומט צוריק אויף יענער וועלט, פֿרעגט דער שומר הפתח (תנא דבי אליהו רבה, פֿרק א): 'ערוך מקרא שקרית', לייג אראפ די פֿסוקים וואס דו האסט געלערנט. 'ערוך משנה ששנית', לייג אראפ די משניות וואס דו האסט גע'חזר'ט. און אז מען האט דאס נישט איז גרויסע בושות.

דאס טייטשט דער זוהר הקדוש, 'אני מלאה
הלקתי' איך בין געקומען אהער פול מיט כל התורה
כולה, אבער 'וריקם השיבני' איך גיי צוריק ליידיג,
'הזאת נעמי' איז דען דאס זיס, 'אל תקראנה לי נעמי
קראן לי מרה פי המר שדי לי מאד' עס איז מיר דאך
זייער ביטער.

וועגן דעם ווער עס וויל זיין מקורב צום הייליגן
רבין, דארף וויסן דאס וואס חז"ל זאגן (אבות פ'ק ב,
משנה ה): 'ולא עם הארץ חסיד' אן עם הארץ קען
נישט זיין קיין חסיד. [דער אור החיים הקדוש
פארציילט (פרשת בחוקותי, כו, ג. אות ו): עס איז געווען
אן עם הארץ וואס האט געטראכט: אז ער וויל אראפ
ברענגען גאר א גרויסע נשמה, האט ער געטראכט אז
די בעסטע צייט פאר דעם וועט זיין יום כפור
בינאכט, וואס איז זייער א הייליגע נאכט, אבער
וויבאלד ער האט נישט געלערנט האט ער נישט
געוואוסט אז דאס איז אן איסור פרת רחמנא לצלן!] [און אז מען וויל זיין א חסיד פונעם הייליגן רבין
דארף מען לערנען דעם הייליגן רבינס ספרים, בפרט

כה איך וויל צווישן בלייבן אייך

שיחות הר"ן און חיי מוהר"ן און מקיים זיין יעדע שיחה פשוט אזויווי דער הייליגער רבי זאגט. דאס איז געווען מיין הצלחה, און ווען איך בין אנגעקומען אין שיחות הר"ן סימן ע"ו, און געזעהן ווי דער הייליגער רבי געט אונז א 'סדר דרך הלימוד', האב איך זיך צוגעכאפט צו דעם בתמימות, און מען רעדט שוין נישט פון התבודדות, און אזוי אלע אנדערע עצות וואס איך האב געטראפן אין הייליגן רבין'ס ספרים, האב איך דאס גלייך געפאלגט אינגאנצן בתמימות ופשיטות, און - ברוך השם - איך האב נישט געהאט ווער עס זאל מיר זאגן אנדערש.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ח'): פונקט אזויווי מען דארף געבן עסן פארן גוף, וואס דאס ווערט אנגערופן 'מזונא דגופא', דאס זעלבע דארף מען געבן צו עסן פאר די נשמה, וואס דאס ווערט אנגערופן 'מזונא דנשמתא'. ווייל פונקט אזויווי פאר דעם גוף געט מען צו עסן פיש, פלייש, קאמפאט, אזוי אויך פאר די נשמה דארף מען אויך

כו איך וויל צווישן בלייבן אייך

געבן אביסל חומש אביסל משניות אביסל גמרא און
מדרש.

דער מדרש זאגט (בראשית רבה, ס"ו, ג): אויפן פסוק
(בראשית כז, כח): ויתן לך האלקים וכו', טייטשט דאס
דער מדרש אויס; יצחק אבינו האט געפענטשט יעקב
אבינו ער זאל זוכה זיין: 'מטל השמים' דאס מיינט
מען, ער זאל יעדן טאג לערנען מקרא, 'ומשמני
הארץ' ער זאל יעדן טאג לערנען משנה, 'ורו"ב דגן'
ער זאל יעדן טאג לערנען תלמוד, [און גמרא דארף
מען לערנען אסאך], 'ותירש' דאס מיינט מען אגדה.

ד.

ברוך השם מיר זענען מקורב צו אזא הייליגן
רבי'ן, דארף מען אים פאלגן, און אז מען וויל נישט,
זאל מען כאטש נישט פארדרייען און זאגן 'דער רבי
האט דאס נישט געזאגט', און אז דער הייליגער רבי
האט געזאגט אז מען זאל קומען צו אים ראש השנה
ווי קען קומען איינער און זיין קלוגער פונעם הייליגן
רבי'ן און זאגן אז ער האט משיג געווען אנדערש,

כז איך וויל צווישן בלייבן אייך

און אַוועקפאַרן אויף ראש השנה פונעם הייליגן
רבין.

דער הייליגער בעל התניא זי"ע האט נאכגעזאגט
אַ מורא'דיגע מעשה וואס ער האט געהערט פון זיין
רבין דער גרויסער מגיד פון מעזריטש, און ער
פֿלעגט דאס דערציילן זייער זעלטן, אָבער ווען ער
האט עס דערציילט פֿלעגט אים גיסן טרערן, און דאס
איז די מעשה:

עס איז געווען אַ גרויסער תלמוד חכם וואס ער
האט געלערנט תורה לקנטר, צו זיין אַ למדן און אַ
גאון, און קענען אויפֿווייזן אז ער קען בעסער לערנען
פון אנדערע, און ער האט זיך שטענדיג גערייזט מיט
אנדערע, און אזוי האט ער זייער אסאך געלערנט, ביז
ער איז געווארן אַ גרויסער למדן, אויף פֿלעגט ער
דאווענען מיט פֿוננה, אָבער וואס איז געווען זיינע
אַלע תפילות? אז וויבאלד איך קען אזויפיל לערנען,
און איך קען שוין אזוי סאך לערנען אזוי ווי דער
הייליגער בית יוסף, וויל איך האבן אַ מגיד פון הימל

וואס זאל קומען מיט מיר לערנען, אזויווי דער בית יוסף האט געהאט.

ויהי היום, עס ווערט נתגלה צו אים א מגיד, און זאגט אים: זאלסט וויסן אז דיין נשמה איז גאר א גרויסע נשמה, און מען האט מיר געשיקט פון הימל אז איך זאל קומען צו דיר, נאר דו זאלסט נאך מער לערנען, און ווייטער בעטן, אז איך זאל קומען צו דיר. פארשטייט זיך ער איז געווארן מלא שמחה, און ער האט געדאנקט און געבעטן: רבוננו של עולם איך דאנק דיר האסט מיר געשיקט א מגיד, שיק מיר אים נאך.

ויהי היום, זאגט אים דער מגיד: דו ביזט העכער פון דעם גאנצן דור, און דער גאנצער דור און אלע זייערע געלטער איז דיינס, און 'דו' דארפסט דאס מעלה זיין, וועגן דעם ווען עס וועט קומען צו דיר א דין תורה, ווער עס וועט דיר געבן מער געלט זאלסטו זיך אונגעמען פאר אים, און פסקנען אזוי ווי אים, וויל אז ער געבט דיר מער געלט איז א סימן, אז דא ליגט מער ניצויות, דארפסטו דאס מעלה זיין

כט איך וויל צווישן בלייבן אייך

[רחמנא לצלן ווי שטארק מען קען פארבלענדט
ווערן ווען מען פאלט אריין אין גיאות און אין ישות,
און מען רעדט זיך איין אז אלעס איז מיינס, און איך
דארף מעלה זיין די ניצוצות, איי עס שטייט אין פסוק
(דברים טז י"ט): 'השחד יעור עיני חכמים, ויסלה דברי
צדיקים', אבער דער מגיד האט דאך מיר אזוי
געזאגט!].

אייין טאג קומט יענער מגיד צו אים, און זאגט
אים: אין קלויסטער איז דא אסאך צלמים פון גאלד
און זילבער, גיי אריין און נעם דאס, וויל דארטן
זענען נעבעך אזויפיל נשמות פארלארן געווארן און
דו דארפסט דאס ארויסנעמען, און דאס געהערט פאר
דיר, האט ער אים געפרעגט, וויאזוי קען איך גיין?
זאגט אים דער מגיד: גיי ביינאכט, איז ער געגאנגען
ביינאכט, און ער האט צאם גענומען אלע פלים מיט
די צלמים פון זילבער און גאלד, פלוצלינג איז דער
גלח אנגעקומען, און ער זעהט וואס עס גייט פאר,
האט מען גלייך גערופן די פאליציי און מען האט
אים געשטעלט צום משפט, און דער ריכטער האט

ל איך וויל צווישן בלייבן אייך

גע'פסק'נט: וויבאלד ער האט נישט גע'גנב'ט, נאר ער האט גע'וואלט גנב'נען ווייל מען האט אים דאך געכאפט נאך אינמיטן די גניבה, זאל ער זיצן א יאר אין תפיסה!

יעצט ווען ער איז שוין געזיצן אין תפיסה, האט ער אנגעהויבן צו וויינען און מתפלל זיין צו דעם מגיד, און בעהט זיך צו אים: קוק וואו איך בין דא, זאגט אים דער מגיד: פון יעצט, וואס דער גלח וועט דיר זאגן, זאלסטו אים פאלגן, און אזוי וועסטו קענען האבן א תיקון. און דער גלח איז געקומען צו אים אין תפיסה, און זאגט אים: איך זעה ווי שטארק דו מוטשעסט זיך, און דו וויינסט און שרייסט, איך האב פאר דיר א עצה, אויב דו וועסט זיך שמד'ן וועל איך דיר גלייך ארויסנעמען פון דא! און וויבאלד דער מגיד האט אים דאך געזאגט אז ער זאל פאלגן דעם גלח, האט ער באשלאסן אז ער וועט זיך שמד'ן, אזוי וועט ער אריין גיין אין די טומאה, און ער וועט נאך מעלה זיין פון דארטן קדושות, און ער האט זיך ליידער גע'שמד'ט, און אז ער האט זיך גע'שמד'ט

איך וויל צווישן בלייבן אייך לא

איז שוין מער נישט געקומען קיין מגיד, נאר פלוצלינג זעהט ער איינער קומט מיט צוריסענע שייף, פֿרעגט ער אים, וואס איז דאס? ! זאגט ער אים: 'איך בין דער סמ"ך מ"ם! און איך האב געהאלטן אין איין גיין און קומען אז די שייף האט זיך מיר שוין צוריסן, ביז איך האב דיר אריין געכאפט אין מיין נעץ, און דיר אפגע'שמד'ט! פֿלעגט דער גרויסער מגיד אויספירן פארן בעל התניא זי"ע: קוק ווי ווייט מען קען אפנארן א מענטש, ביז רחמנא לצלן ער וועט זיך ש'מד'ן.

אין ספר המדות אין אנפאנג (דפוס זשן; ועיין פעלת הצדיק, סימן תפ"ו) איז געדרוקט א מעשה פון רבי דוב חיה'לעס ז"ל, וואס ער איז געווען א לאנגע צייט דער רב אין שטאט לאדיזשין, און ער איז געווארן זייער צוגעקלעבט צום הייליגן רבין, ביז איינמאל האט ער זיך מיישב געווען, ער ווארפט אוועק דאס רבנות און קומט וואוינען אין שטאט ברסלב צו זיין שטענדיג נאנט צום הייליגן רבין, און ער האט גלייך אויסגערופן אין זיין שטאט אז ער געזעגענט זיך פון

לב איך וויל צווישן בלייבן אייך

זיי, און ווערט אויס רב, און ער ציעט זיך אריבער קיין ברוסלב מיט זיין גאנצע משפחה. און זיין סדר פלעגט זיין אז ער פלעגט יעדן טאג קומען צום הייליגן רבין, בשעת דער הייליגער רבי איז געגאנגען שפאצירן, און נאכזאגן פארשידענע מעשיות און חדושי תורה פון אלטע ספרים, וויבאלד ער איז געווען א מורא'דיגער ידען, עס איז געווען זאכן וואס ער האט נאכגעזאגט, וואס דער הייליגער רבי האט זיך אויסגעדרוקט אויף דעם: 'דאס איז באמת רוח הקודש! און געוויסע זאכן האט דער הייליגער רבי אנוועק געמאכט, און דאס איז געווען ביי אים א געוואלדיגע שמחה, צו וויסן וואס איז רוח הקודש וכו'.

איינמאל האט דער רב דערציילט פארן הייליגן רבין א מעשה פון א ראש ישיבה וואס האט חתונה געמאכט זיין טאכטער צו א בחור פון זיין ישיבה וואס ער איז געווען אן אויסטערלישער למדן און ער האט געלערנט פלייסיג בייטאג און ביינאכט, איינמאל ביינאכט ווען ער האט געלערנט אין בית

איך וויל צווישן בלייבן אייך

לג

המדרש האט אָנגעפּאָנגען צו קומען צו אים אַ מגיד פון הימל און ער האט געלערנט מיט אים אַ גאַנצע נאַכט אָבער דער מגיד איז געווען פון די סטרא אַחראַ און נישט פון די קדושה, (מן הסתם איז ער נכשל געווארן אין עפעס אַ זאך וואס דורעך דעם האט די סטרא אַחראַ געהאט אַ כח זיך אָנצוכאַפּן אין אים). אָבער ער האט נישט געוואוסט אַז דער מגיד איז פון די סטרא אַחראַ, און דער יונגערמאַן האט דאס נישט דערציילט פאר קיין שום מענטש,

איינמאל האט דער מגיד אים אָנגעפּאָנגען צוצורעדן צו אַן עבירה, און ער האט אים אויפגעוויזן אַז דאס איז פון הימל און דורעך דעם וועט זיין ווייב זוכה זיין אַראַפּצוברענגען די נשמה פון משיח, און דער יונגערמאַן האט אים געגלייבט און ער האט אָנגעפּאָנגען איבערצורעדן זיין ווייב זי זאל אים פאלגן, און ער האט איר פאַרציילט אַז עס איז געקומען צו אים אַ מגיד פון הימל און ער האט אים דאס געהייסן טוהן ווייל דאס איז מן השמים, אָבער זיין ווייב איז געווען אַ גרויסע יראת שמים, און זי

האט אים געזאגט אז זי גייט קודם פֿרעגן איר טאטע, און אזוי האט זי געטוהן, און זי האט דאס דערצייילט פֿאר איר טאטע, און איר טאטע האט זיך זייער דערשראקן, ווייל ער האט גלייך פארשטאנען אז דער מגיד איז פון די סטרא אחרא, ער האט תיכף גערופן זיין איידעם, און אים געזאגט: וויסן זאלסטו אז דער מגיד איז פון די סטרא אחרא, און דער סימן איז, אז ביי א מגיד פון די קדושה זענען אנגעצייכנט אלע אלף-בית אויף זיין שטערן, און די אותיות פון די שם הוי"ה ברוף הוא שיינען, און ביי א מגיד פון סטרא אחרא זענען אויף אנגעצייכנט די אותיות פון די אלף-בית אויף זיין שטערן, אבער די אותיות פונעם שם הוי"ה ברוף הוא לייכטן נישט, און ווען דער מגיד וועט צו דיר קומען, און דו וועסט זעהן אז די אותיות פונעם שם הוי"ה ברוף הוא לייכטן נישט אויף זיין שטערן וועסטו וויסן אז ער איז פון די סטרא אחרא, און די זאלסט זיך זייער אכטונג געבן פון אים, און ער וועט דיר זיכער וועלן שעדיגן, וועגן

לה איך וויל צווישן בלייבן אייך

דעם געב איך דיר איבער שמות און קמיעות, וועט
ער דיר גארנישט קענען טוהן,

ביינאכט, איז דער מגיד געקומען צו אים, און ווען
ער האט געזעהן אז עס לייכט אים נישט די אותיות
פונעם שם ה'נ"ה ברוך הוא האט ער געוואוסט אז ער
איז פון די סטרא אחרא, און ער האט געטוהן אזוי ווי
זיין שווער האט אים באפוילן, און אזוי איז ער
געראטעוועט געווארן פון אים, און ווי נאר דער
הייליגער רבי האט געהערט די מעשה איז ער זייער
פארפלאמט געווארן, און ער האט געזאגט פאר דעם
רב, רבי דוב חיה'לעס, מיט דעם לשון: אבער ביי
אונז - ברוך השם - לייכטן אלע אותיות פון די אלף-
בית. און דעמאלטס האט דער הייליגער רבי
איבערגעגעבן פאר רבי נתן זי"ע צו שרייבן זיין ספר
האלף-בית, וואס מיר רופן היינט ספר המדות.

יעצט אז מיר שטייען אין די עשרת ימי תשובה
דארף מען זיך מאכן א חשבון הנפש (פרי עץ חיים שער
השופר, דף קמ"ב) און זעהן זיך נישט צו לאזן נארן. דער
הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן נא): דאס זאלט

איר פון מיר אָננעמען, זיך נישט צו לאַזן נאָרן, וויל די וועלט נאָרט זייער שטאַרק. און וויאָזוי קען מען וויסן צו מען נאָרט זיך אָדער נישט, [ליידער איז דאָ היינט בעלי תשובות וואס זענען אויפגעוואקסן אין די שמוציגסטע פלעצער רחמנא לצלן, וואס זענען ספּק ממזרים, און זיי זאָגן אויך שוין דעות אין חסידות ברסלב], נאר אַ מענטש דאַרף שטענדיג קוקען וואס ער האט אין זיין האנט, און אויב מען האט אים דא אריינגעברענגט אַ חשק און אַ גרינגע וועג צו לערנען די הייליגע תורה, און אזוי האט ער זיך אָנגעהויבן צו פלייסן אין חומש רש"י מיטן תרגום; משניות אין א סדר; גמרא בבלי, ירושלמי, תוספתא אין א סדר; מדרש רבה און מדרש תנחומא, און אזוי אַלע אַנדערע מדרשים, וכו', און די זעלבע נאך זעהט ער אַז ער האט אָנגעפאנגען צו בעטן דעם אייבערשטן און זיך מתבודד זיין, און תשובה טוהן אויף יעדע זאך, זעהט ער אַז ער האט עפּעס אין האנט, און ער דאַרף שוין נישט קוקען אויף קיינעם.

לז איך וויל צווישן בלייבן אייך

דער הייליגער רבי אייזיק'ל קאלובער זי"ע איז געווען זייער גרויס, און ער האט אריינגעברענגט, און צושפרייט חסידות אין אונגארן, און מחזיר בתשובה געווען אן א שיעור אידן, דורעך זיין כח הנגינה. ער האט געהאט צוויי תלמידים, רבי יוזפא און רבי מיכאל - באקאנט אלס די אחים הקדושים פון נאנאש, וואס ער האט זיי געמאכט פאר מוראדיגע גרויסע מענטשן, [ווי באקאנט האט דער הייליגער רבי אייזיק'ל קאלובער אויפגעשטעלט די הייליגע אשׂווארער חב"א, (זיין חומש היכל הברכה, סוף פרשת מטות)] און ווען רבי אייזיק'ל קאלובער זי"ע איז נסתלק געווארן, זענען די צוויי הייליגע ברודער געגאנגען זוכן א רבי'ן, זענען זיי אויך אנגעקומען צום הייליגן ראפשיצער רב זי"ע, און האבן געוואלט זעהן זיין עבודה, האבן זיי געזעהן ווי עס קומט אריין א איד, און וויינט אז ער האט שוין נעבעך עובר געווען אויף אלע עבירות אין דער וועלט, און דער הייליגער ישמח משה זי"ע האט אים געגעבן א שווערע תיקון פון תעניתים און סגופים, פון ספר

רוקח און ספר הקנה, אבער - פירט דער איד אויס מיט א געוויין - איך האב אפגעטוען אזעלכע עבירות, אז אפילו איך זאל לעבן אדם הראשון'ס יארן, וועט דאס נאך אויך נישט זיין גענוג, וויפיל איך דארף צו פאסטן. זאגט אים דער ראפשיצער רב זי"ע, זעץ דיך אנוועק; און פאנגט אים אן מסביר צו זיין: דער הייליגער ישמח משה זי"ע איז געווען א מלאך אלקים, און א מלאך ווייסט נישט וואס עס טוט זיך דא אויף דער וועלט, ממילא האט ער זיך נישט געקענט פארשטעלן אז א מענטש זאל זינדיגן, און אז מען האט יא געזינדיגט דארף מען אים געבן דעם תשובת הקנה וכו'! אבער איך זאג דיר - פירט דער ראפשיצער רב אויס - זאלסט אנהייבן גוט צו עסן, און ער האט אים געגעבן א גרינגע תיקון פון זאגן קאפיטליך תהלים, און פרקים משניות. ווי נאר דער איד האט דאס געהערט, האט ער אנוועק גע'חלש'ט, [ווייל דא האט אים דער הייליגער ישמח משה געגעבן אזא שווערן תיקון, און דא געבט אים דער רבי אזא גרינגע תיקון]. און די צוויי ברודער

לט איך וויל צווישן בלייבן אייך

האבן זיך צוגעקוקט פון דער זייט און האבן געלאכט, האט דער הייליגער ראפשיצער רב אנגעהויבן צו שרייען אויף זיי: רוצחים וואס איר זענט, א איד האט גע'חלש'ט, און איר לאכט?! ביז דערווייל האט מען אים דערמונטערט און ער איז זיך אוועקגעגאנגען, האבן זיי זיך פארענטפערט פארן ראפשיצן רב און געזאגט: רבי, מיר האבן נישט געלאכט וועגן דער איד האט גע'חלש'ט חס ושלום, נאר מיר האבן געלאכט פון שמחה אז ברוך השם מיר האבן געטראפן א רבי ווייל מיר גייען ארום זוכן א רבי, און מיר זענען שוין געווען ביי פארשידענע פלעצער, און דא האבן מיר געטראפן א רבי וואס קען אריינגעבן אזא חיות און ממש א נייע נשמה אין א איד וואס איז שוין געווען אינגאנצן פארלוירן, אויב אזוי האבן מיר שוין א ריכטיגער רבי!

מען זאגט נאך אז ווען דער הייליגער רבי אייזיק'ל קאלובער זי"ע האט געזינגען האט אפילו א שטיין געקענט צוגיין, בפרט אין די הייליגע טעג, ווען עס איז געקומען צו דעם שטיקל פון ונתנה תוקף, האט

מ איך וויל צווישן בלייבן אייך

ער געוואשן נשמות! און ווער עס איז געווען ביי אים האט געוויינט. פלעגן קומען צו אים אונגערישע פויערישע אידן, און ער האט גערעדט מיט זיי אויף 'זייער שפראך', אונגאריש. איז געווען איינער פון די פשוט'ער אידן, וואס זיין ווייב האט אים נישט געלאזט גיין אויף ראש השנה צום הייליגן קאלויב'ער, זי האט גע'טענה'ט דו לאזט מיך איבער אליינס וכו', האט ער געזאגט פאר זיין ווייב: דאס איז דאך אזא 'וואונדער רבי', ווען דו זאלסט ווען הערן זיין 'ונתנה תוקף' וואלסטו אליין, אויך געקומען צו אים! זאגט זי אים: אויב איז דער רבי אזוי גרויס, זאל ער קומען אהער! זאגט ער איר: קען איך דען בעטן דעם רבי'ן ער זאל אהער קומען? ! און אזוי האט ער זיך אנוועק געריסן, און געפארן צום רבי'ן אויף ראש השנה.

דער הייליגער רבי אייזיק'ל זי"ע פלעגט ארום פארן נאך געלט פאר פדיון שבויים און הכנסת פלה, האט זיך איינמאל געמאכט אז ער איז אונגעקומען אינעם דארף פון יענעם אונגערישן איד, איז אים איינגעפאלן: יעצט וועל איך געבן פאר מיין ווייב

מא איך וויל צווישן בלייבן אייך

טועם צו זיין, וואס עס הייסט ונתנה תוקף ביים רבי'ן, וועט זי מיר שוין טרייבן צו פארן אויף ראש השנה, איז ער געקומען צום רבי'ן און פֿרעגט אים: וויפיל געלט דארף דער רבי האבן? איך בין גרייט צו געבן די גאנצע סכום. זאגט ער אים: איך דארף האבן צען טויזענט גילדן! האט ער זיך אנגערופן: רבי, איך בין גרייט, אבער אזוי ווי יעדעס יאר ווען איך וויל פֿארן אויף ראש השנה לאזט מיר נישט מיין ווייב, זי זאגט אז דער רבי זאל אהער קומען, און יעצט אז דער רבי איז שוין דא, וויל איך אז דער רבי זאל זינגען דעם ונתנה תוקף, און דעמאלטס וועל איך געבן דאס געלט.

דער הייליגער רבי אייזיק'ל טראכט און טראכט, פֿלוצלינג רופט ער זיך אן: אז אייזיק וועט זינגען ומלאכים יחפזון, וועלן זיך די מלאכים צאם לויפן, און זיי וועלן פֿרעגן וואס גייט דא פֿאר? אינמיטן ווינטער זינגט מען ונתנה תוקף? עס איז דער יום הדין יעצט? וועלן די מלאכים זאגן איינער פֿארן אנדערן: אייזיק וויל דא ארויסנעמען פֿון א איד צען

מב איך וויל צווישן בלייבן אייף

טויזענט גילדן, האט ער געמאכט צאם לויפן אלע מלאכים?! ניין, אייזיק וועט זיך נישט מאכן צו נאר פאר די מלאכים, אז זיי זאלן האבן צו שפעטן. זאגט ער פאר דעם איד: זיי מיר געזונט, און ער גייט אוועק. פון דעם זעהט מען, ווי ווייט מען קען אפנארן מענטשן מיט געלט, און נאכדעם וועט ער נאך איבערדרייען, און זאגן אויף אלע מיני וועגן, אז דאס איז א מצווה, און מען דארף אזוי צו טוהן.

דערפאר אז מיר האבן ברוך השם זוכה געווען, און מיר זענען געווען ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן דארף מען זיך זייער פרייען, און יעדער זאל אוודאי האבן גע'פועל'ט א גוט געבענטשט יאר, אמת, עס זענען דא אסאך יונגעלייט וואס האבן געהאט מורא דיגע שוועריקייטן צו פארן, פון שטוב און פון די משפחה, אבער אז א מענטש מאכט זיך א חשבון, אויב א דאקטער וואלט אים געזאגט: דו האסט שוין נישט קיין האפענונג רחמנא לצלן, וואלט ער נישט געקוקט אויף גארנישט, נאר געלאפן צום גרעסטן דאקטער, דאס זעלבע אויב מען פסק'נט אפ אויף א

מענטש חס ושלום טויט שטראף, וואלט ער קיינעם
 נישט געפרעגט, און ער וואלט אפילו אלעס
 פארקויפט, און געפארן צום גרעסטן לויער, אפער
 וועט ער מיר קענען ראטעווען מיין לעבן, און ברוך
 השם אז מיר האבן גארנישט פארקויפט, און דער
 הייליגער רבי האט צוגעזאגט אז ער וועט אונז
 פארעכטן און אונז פועל'ן א גוט יאר, וועגן דעם
 טאר מען נישט ענטפערן, נאר אפשווייגן אויף די
 בזיונות, און נאכדעם וועט זיך אלעס בארואיגן.

נאר דאס דארף מען געדענקען, נישט צו ווערן
 נאכגעשולעפט, און זאגן: מען דארף נישט זיין ביים
 הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, מיט אלע תירוצים
 וואס עס זאל נאר נישט זיין, אז דער הייליגער רבי
 אייזיק'ל קאלובער זי"ע האט זיך נישט געשעמט צו
 זאגן אפען, וואסערע פנים ער וועט האבן ביי די
 מלאכים, און אז ער איז נישט גרייט זיך מבזה צו זיין
 פאר אפאר רייניש, און דאס איז נאר פאר מלאכים,
 כל שכן פארן בורא כל עולמים! ? על אחת כמה
 וכמה זיך מאכן צו נאר פאר מענטשן, ווייל פון די

מד איך וויל צווישן בלייבן אייך

אלע ליגענטס בלייבט נאכדעם גארנישט, נאר דאס
וואס מען האט זיך געפירט מיט תמימות ופשיטות,
געלערנט תורה, און געזאגט תהלים וכו', וואס דאס
איז מטהר דעם נפש.

דער באשעפער זאל העלפן מיר זאלן אלע האבן א
חתימה טובה.

~תם ונשלם שבה לאל בורא עולם~